

Національний фондовий ринок повинен якнайшвидше стати стабільним та надійним джерелом фінансування для державного та корпоративного секторів, а для цього треба підвищити його ефективність, прозорість, ліквідність, капіталізацію, інвестиційну привабливість акцій, корпоративних облігацій та інших видів цінних паперів, цікавих для внутрішніх та зовнішніх інвесторів, активно залучати заощадження домашніх господарств для інвестицій в інструменти ринку капіталів України.

Інформаційні джерела:

1. Про ринки капіталу та організовані товарні ринки. Закон України від 23.02.2006 р. № 3480-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15#Text>
2. Аналітичні дані щодо розвитку фондового ринку. Інформаційні довідки щодо ринків капіталу України протягом 2014-2023 рр. URL: <https://www.nssmc.gov.ua/news/insights/>
3. Підсумки торгів на Українській фондовій біржі. URL: <https://www.ux.ua/304>
4. Національний банк України. Статистика щодо продажу та погашення ОВДП. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/>

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Близнюк О.П., канд. екон. наук, доц.
Карпінський О.Ю., здоб. вищої освіти
Державний біотехнологічний університет

Фінансовий потенціал є базовим чинником, що визначає успішність фінансово-господарської діяльності підприємства в сучасних ринкових умовах. Чим вищий фінансовий потенціал, тим більш ефективним, результативним, конкурентоспроможним та інвестиційно привабливим є підприємство.

Інноваційний розвиток національної економіки вимагає формування достатнього фінансового потенціалу суб'єктів підприємництва, від якого залежить фінансова стійкість і стабільність їх діяльності та успішна реалізація фінансової стратегії. Для успішного функціонування в умовах кризи та нестабільності, підвищеної конкуренції на ресурсних та споживчих ринках підприємствам необхідно розробити комплексну систему формування, оцінки та використання фінансового потенціалу. У цьому контексті важливим завданням є активний пошук нових фінансових джерел на ринках капіталу, які є невід'ємною складовою фінансового потенціалу суб'єктів господарювання.

Підприємства повинні створити ефективну систему управління фінансовим потенціалом, який повинен бути інтегрований в загальну систему управління та корпоративну стратегію розвитку підприємства. Система управління фінансовим потенціалом підприємства повинна відповідати основним вимогам, а саме: між елементами системи повинні існувати причинно-наслідкові зв'язки; система повинна бути динамічною, тобто володіти здатністю змінювати свій кількісний та якісний стан; система

повинна володіти параметром, впливаючи на який можна змінити протікання економічного процесу.

Система управління фінансовим потенціалом підприємства передбачає ведення сучасного бізнесу на основі широкого використання інформаційних технологій, діджиталізації бізнес-процесів, що надає конкурентні переваги підприємствам на фінансових та товарних ринках. Інноваційність та ефективність бізнес-процесів вимагає постійних оновлень, щоб відповідати новітнім умовам технічного прогресу та цифрового розвитку усіх сфер життя.

Діджиталізація є революційним напрямком і необхідним процесом розвитку сучасних інформаційних технологій. До основних переваг, що підвищують ефективність запровадження діджиталізації бізнес-процесів в управлінні підприємством можна віднести: автоматизацію та прискорення цифрової обробки показників ринкової кон'юнктури; швидкий аналіз фінансово-статистичної звітності та оперативний моніторинг діяльності підприємства; підвищення якості та конкурентоспроможності товарів, робіт, послуг, що пропонуються підприємством на ринку з використанням інтернет-реклами; модернізацію інформаційних технологій, які забезпечать кібербезпеку та надійний захист підприємств в сучасному інформаційному просторі.

Діджиталізація створює переваги для підприємств завдяки інформаційно-комунікаційним технологіям ведення бізнесу. Проте можна виокремити деякі недоліки: витрати на впровадження проекту діджиталізації на підприємстві, що спонукає перегляд цінової політики; потреба у якісному технічному оснащенні та своєчасному оновленні даних; забезпечення високоякісного ІТ-персоналу.

Необхідність розвитку діджиталізації на мікро- та макрорівнях національної економіки є генеральною стратегією підвищення рівня інноваційного та технологічного розвитку, що забезпечить ефективність фінансових результатів та посилення інноваційного потенціалу підприємств.

Модель управління фінансовим потенціалом підприємства повинна ґрунтуватися на автоматизації внутрішньогосподарської системи управління, яка організовує швидко і якісну взаємодію всіх структурних елементів та рівнів управління, їх зворотні зв'язки, які впливають на процес формування та ефективного використання фінансового потенціалу, сприяють обґрунтованості прийняття управлінських рішень менеджментом підприємства.

Управління фінансовим потенціалом підприємства на засадах системного підходу дає змогу усвідомити місію, стратегічну мету та цілі, оцінити комплексний вплив зовнішніх і внутрішніх чинників на ефективність його функціонування та розвиток. Воно ґрунтується на таких принципах: урахування перспектив розвитку фінансово-господарської діяльності; забезпечення відповідності обсягу залучених фінансових ресурсів обсягу інвестованих активів; забезпечення оптимальності структури фінансових ресурсів з позиції ефективного їх використання; забезпечення мінімізації витрат в процесі акумуляції фінансових ресурсів із різних джерел; забезпечення високоєфективного використання фінансових ресурсів.

Існує декілька наукових підходів до розуміння сутності фінансово-економічного потенціалу підприємства: ресурсний підхід, як сукупність різних

видів ресурсів (матеріальних, трудових, фінансових), необхідних для становлення, функціонування та розвитку підприємства в поточному та довгостроковому періодах; факторний підхід: сукупність матеріальних, трудових, фінансових, ринкових та інших чинників, які забезпечують досягнення мети корпоративної та фінансової стратегії функціонування та розвитку підприємства; комплексний підхід: здатність комплексу ресурсів економічної системи підприємства виконувати поставлені перед нею завдання.

Фінансовий потенціал повинен відображати фінансові можливості підприємства завдяки функціонуванню цілісної системи, яка включає сукупність усіх видів ресурсів та економічних чинників в їхньому взаємозв'язку та єдності, що дозволяє приносити підприємству необхідний фінансовий результат за умови стабільного фінансового стану та досягати стратегічних цілей розвитку в поточному та перспективному періодах.

Таким чином, в системі управління фінансовим потенціалом підприємства важливу роль відіграє впровадження та удосконалення інформаційних технологій, цифрових інновацій на основі діджиталізації бізнес-процесів, що підвищить стратегічну конкурентоспроможність підприємства та ефективність управління його фінансовим потенціалом.

СТРАТЕГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

Близнак О.П., канд. екон. наук, доц.

Славута О.О., здоб. вищої освіти

Державний біотехнологічний університет

Попри вплив повномасштабної військової агресії на економіку, Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Міністерство фінансів України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб продовжують втілювати Стратегію розвитку фінансового сектору України. Метою розробленої стратегії є забезпечення подальшого реформування та розвитку фінансово-кредитної системи України відповідно до провідних міжнародних практик й імплементації заходів, передбачених Угодою про асоціацію між Україною та ЄС й іншими міжнародними зобов'язаннями.

Стратегія розвитку фінансового ринку України визначає пріоритети реформування в розрізі п'яти стратегічних напрямів: фінансова стабільність, макроекономічний розвиток, фінансова інклюзія, розвиток фінансових ринків та інноваційний розвиток. Кожен напрямок має свої стратегічні цілі та індикатори виконання.

Фінансова стабільність реалізується через комплекс заходів, зокрема, удосконалення моделі регулювання фінансового сектору, гармонізацію регуляторних вимог і міжнародне співробітництво, протидію зловживанням на фінансовому та фондовому ринках, удосконалення системи гарантування